

HOTĂRÎRE
În numele Legii

25 septembrie 2017

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul Angela Ciubotaru,
Grefier Dan Namolovan,

Cu participarea:

Raisa Melnic,

În lipsa făptuitorului și agentului constator.

examinând în ședință publică cauza contravențională privind învinuirea lui

Crețu Vadim Alexei, născut la _____ IDNP

_____, domiciliat în mun. Chișinău, str.

Ciocîrliei _____

în săvîrșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (2) Cod contravențional, -

a constatat:

1. La 04 iulie 2017, de către executorul judecătorească Isac Nina a fost întocmit în privința lui Crețu Vadim Alexei procesul-verbal cu privire la contravenție 131/003-991/17.
2. Drept temei de întocmirea procesul-verbal a servit faptul că contravenientul Crețu Vadim nu execută documentul executoriu nr. 3-573/2016 din 14.07.2017 emis de Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău privind suspendarea executării autorizației de construire nr. 372-c/16 din 07.12.2016 cu sistarea lucrărilor de construcție demarcate pe adresa: str. Vissarion Belinski 4, mun. Chișinău, pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă.
3. Acțiunile lui Crețu Vadim au fost încadrate în prevederile art. 318 alin.(2) Cod contravențional.
4. În ședința de judecată executorul judecătorească Nina Isac, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin cererea scrisă a solicitat examinarea acesteia în lipsa sa.
5. Contravenientul Crețu Vadim, legal citat nu s-a prezentat în ședința de judecată, deși a fost legal citat.
6. Melnic Raisa, prezentă în ședința de judecată a solicitat sancționarea lui Crețu Vadim conform legislației în vigoare.
7. În prezența datelor privind citarea legală a executorului judecătorească și a contravenientului, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.
8. Audiind participanții la proces, verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.
7. În speță, prin procesul – verbal cu privire la contravenție nr. 131/003-991/17 din 04.07.2017 Crețu Vadim a fost învinuit de faptul că nu execută documentul executoriu nr. 3-573/2016 din 14.07.2017 emis de Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău privind suspendarea executării autorizației de construire nr. 372-c/16 din 07.12.2016 cu sistarea lucrărilor de construcție demarcate pe adresa: str. Vissarion Belinski 4, mun. Chișinău, pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă.
8. În legislația națională, ca și în cea a altor state europene (spre exemplu, România, Germania, Republica Cehă și Slovacia), contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv

al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994)

9. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

10. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului – verbal cu privire la nr. 131/003-991/17 din 04.07.2017.

11. Sub aspectul legalității procesului –verbal, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului din speță pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

12. Instanța de judecată reține că, procesul – verbal a fost întocmit și perfectat în lipsa făptuitorului, însă copia acestuia a fost expediată conform prevederilor art. 382 Cod contravențional.

13. În aceste condiții, a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, fără a formula observații asupra procesului – verbal (f. d. 5). La fel, din analiza actului, instanța observă că făptuitorul nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător.

14. În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului - verbal de contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu. În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

15. Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor – verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul. (cauza Bosoni v. Franța, hotărârea din 7 septembrie 1999)

16. În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului – verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție. La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

17. În această conjunctură și din interpretarea art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) Codul contravențional, rezultă că procesul – verbal de contravenție din 04 iulie 2017 face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

18. Astfel, instanța remarcă că făptuitorul Crețu Vadim este învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (2) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție, neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare de către o persoană cu funcție de răspundere a documentelor indicate la alin.(1) ori împiedicarea executării acestora se sancționează cu amendă de la 120 la 180 de unități convenționale.

19. Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constator în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional. Astfel, acestea în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate făptuitorului.

20. Pe lângă această, instanța apreciază că, în măsura în care procesul – verbal cu privire la contravenție nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat, iar instanța nu a stabilit că datele înscrise de agentul constator în actul atacat au fost obținute prin acțiuni ilegale enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional.

21. Din probele administrate în cauză și reținute supra, instanța a stabilit cu certitudine că, la 04.07.2017 Crețu Vadim nu a executat documentul executoriu nr.3-573/2016 din 14.02.2017 emis de Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău privind suspendarea executării autorizației de construire nr. 372-c/16 din 07.12.2016 cu sistarea lucrărilor de construcție demarate pe adresa: str. Vissarion Belinski 4, mun. Chișinău, pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă.

22. Astfel, făptuitorul Crețu Vadim n-a executat hotărîrea judecătorească definitivă și irevocabilă, care conform art. 16 Codul de procedură civilă și art. 120 Constituția Republicii Moldova.

Or, conform normelor sus enunțate, hotărîrile judecătorești definitive sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

23. În acest sens, instanța de judecată subliniază că Crețu Vadim n-a executat hotărîrea judecătorească, n-a dat posibilitatea executorului judecătorec să execute hotărîrea definitivă, ceea ce contravine art. 23 Cod de executare, a împiedicat executarea documentului executoriu, fapt ce a determinat executorul judecătorec să întocmească procesul-verbal. Neexecutarea documentului executoriu atrage sancțiunile prevăzute de art. 318 alin.(2) Cod contravențional.

24. Ca urmare, instanța de judecată conchide că agentul constator a stabilit fapta incriminată făptuitorului, a respectat drepturile făptuitorului la apărare consacrat în art. 378 și 384 alin. (2) din Codul contravențional.

25. În concluzie, instanța reține, că organul constator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului – verbal este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constator și a probelor acumulate, iar făptuitorului Crețu Petru i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal, însă nu a înlăturat prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură procesul – verbal.

26. În drept, fapta lui Crețu Petru, întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 318 alin. (2) din Codul contravențional.

27. Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenția incriminată, instanța va ține seama de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru fapta săvârșită (se sancționează cu amendă de la 120 la 180 unități convenționale, dar și de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 41 – 43 din Codul contravențional, și anume, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de caracteristica persoanei, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele atenuante și agravante.

28. Ținând cont de atitudinea făptuitorului, împrejurările săvârșirii faptei, astfel cum a fost reținută de către instanță, rezultă ca în cauză în favoarea făptuitorului nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și circumstanțe agravante.

29. Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se

aplice sancțiunea maximă. Sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

30. Analizând în ansamblu circumstanțele cauzei, instanța va aplica o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 120 unități convenționale echivalentul a 6000 lei, luând în considerație prevederile art. 34 alin.(1) Codul contravențional în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

În conformitate cu art. 460-463 Cod contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat Crețu Vadim Alexei în comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (2) Cod contravențional și i se aplică sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 120 unități convenționale echivalentul a 6000 (șase mii) lei.

Se explică lui Crețu Vadim Alexei că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) Cod contravențional, contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul stabilirii ei. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea este cu drept de recurs în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
Judecătorul

/ semnătura /
Copia veridică